

Τουρκίας, κατεπείραξαν τὴν πατριωτικὴν ψυχὴν τοῦ ἀγαθοῦ γέροντος.

ὑπὸ τὴν βραθυμίαν ταύτην διατελῶν, καὶ ὑπὸ ὀργανικῆς περὶ τοὺς νεκροὺς νόσου προσβληθείς, δὲν ἀντέσχεν ἐπὶ πολὺ τὸ ἤδη γεγηρακὸς αὐτοῦ σῶμα, ἀλλὰ τὴν 3 Ὀκτωβρίου 1856 ἐπλήρωσε τὸ κοινὸν χρέος ἐν Κωνσταντινουπόλει, εὐχόμενος εἰς τὰ τέκνα του νὰ ζήσωσιν εὐδαιμόνως—νὰ ἴδωσιν εὐτυχῆς τὸ μέλλον τῆς Ἑλλάδος—καὶ ἐλευθέραν τὴν Ἠπειρόν!

Γαῖαν ἔχουσ' ἐλαφρὰν Γεώργιε ἀγαθέ!

Τ. Γ. Πληροφορεῖμεθα εὐχαρίστως ὅτι ὁ εὐσεβὴς Χριστιανὸς Γεώργιος Μελάς, ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἡθιοποίησιν τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν, προσδιώρισε βραβεῖον ἐκ δραχμῶν 5000 εἰς τὸν συντάξοντα τὸ καταλληλότερον πρὸς τὴν Χριστιανικὴν ἡθιοποίησιν τῶν Ἑλληνοπαίδων καὶ τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν σύγγραμμα, καὶ ἑτέρας δραχ. 5000 εἰς τύπωσιν καὶ δωρεάν διανομὴν τοῦ συγγράμματος τούτου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

—•••••—

Φιλοσοφικαὶ μελέται περὶ χριστιανισμοῦ, ἐπὶ Ἀυγοῦστου Νικολάου, ἐξελληνισθεῖσαι ὑπὸ Π. Βράϊλα Ἀρμένη καὶ Α. Μαυρομμάτου, ἐκδοθεῖσαι δὲ δαπάνῃ Ἀντ. Τερζάκη. Τόμ. Β'. Ἐν Κερκύρα 1856 εἰς 4ον. Σύνκειται ἐκ σελ. 588 καὶ τιμᾶται δραχ. 7 1/2.

—•••••—

Marino P. Vréto. — Mélanges néohelléniques. Athènes, 1853. Εἰς τόμ. εἰς 8ον. ἐκ σελ. 159· ἦτοι, α Ἀνάμικτα νεοελληνικά ὑπὸ Μαρίνου Π. Βρετοῦ. »

—•••••—

Τοῦ πρώτου τῶν δύο τούτων συγγραμμάτων τὸν πρῶτον τόμον ἀνήγγειλεν ἤδη ἡ Πανδώρα κατὰ τὸν Μάϊον τοῦ παρελθόντος ἔτους, προστιθεῖσα καὶ βιβλιογραφικὰς τινὰς κρίσεις περὶ τοῦ ὅλου πονήματος, ἐπιμαρτυροῦσας τὴν δεινότητά μεθ' ἧς ὁ πολυμαθὴς συγγραφεὺς ἐπραγματεύθη τὴν ὑπόθεσιν αὐτοῦ.

Ὅτι ἡ ἀληθὴς φιλοσοφία δὲν εἶναι ἀσύμφρων πρὸς τὸν χριστιανισμόν, ἰδοὺ κατ' οὐσίαν τὸ θέμα τοῦ συγγράμματος· θαυμασίως δὲ καὶ μετὰ πλείστης λογικῆς ἀποδεικνύεται τοῦτο καὶ ἐν τῷ περὶ δόγματος κεφαλαίῳ τοῦ δευτέρου τούτου τόμου, κατεξελεγχομένης τῆς πωρώσεως ἐκείνων οὔτινες ἀποδέχονται μὲν τὴν Εὐαγγελικὴν ἠθικὴν, ἀποκρούουσι δὲ τὰ χριστιανικὰ δόγματα.

Ἡ φιλολογία τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας πλουτεῖ τοσούτων θεοπνευμένων συγγραμμάτων ἀποδεικνυόντων ἐναργῶς τὸ θεῖον τῆς εὐαγγελικῆς ἠθικῆς καὶ τοῦ αὐτουργοῦ αὐτῆς, ὥστε ἡ θελή τις νομίσαι περιττὴν πᾶσιν νεωτέραν περὶ

τούτου συζητήσιν· ἀλλ' ἀφοῦ ἐγεννήθη ἡ ἀπορροή· ἐκείνη φιλοσοφία ἣτις, ἀντὶ φωτός, σωτὸς καὶ ζῶρον διεσκόρπισεν ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς γῆς διὰ τῶν δισταγμῶν καὶ τῶν διαμαρτυρήσεων αὐτῆς, πᾶσα συγγραφὴ καταπολεμοῦσα τὴν φιλοσοφίαν αὐτὴν, εἶναι βεβαίως πολύτιμος. Ἰδοὺ διὰ τί ἀξίους τῆς ἐθνικῆς εὐγνωμοσύνης θεωροῦμεν τοὺς ἐπιχειρήσαντας (*) νὰ καταστήσωσι καὶ πρὸς ἡμᾶς γνωστὴν διὰ πολυπόνου καὶ γλαφυρᾶς μεταφράσεως, μίαν ἐκ τῶν συγγραμμάτων ἣτις διεξοδικώτερον καὶ θρησκευτικώτερον πραγματεύεται τὸ ζήτημα.

Τοῦ δευτέρου πονήματος ὁ συγγραφεὺς εἶναι οἰκεῖος τοῖς ἀνγνῶσταις τῆς Πανδώρας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους (ἴδε φυλλάδ. 137) ὅτε εἴπομεν ὀλίγα περὶ ἄλλου τινὸς συγγράμματος αὐτοῦ, τοῦ ἐπιγραφομένου α *Contes et poèmes de la Grèce moderne*. Περὶ τοῦ πονήματος τούτου τοῦ Κ. Μαρίνου Βρετοῦ ὠμίλῃσεν ἐτχάτως μετὰ πλείστης ἀλλὰ δικαίης εὐμενείας καὶ ὁ γνωστὸς φιλέλλην *Saint-Marc Girardin*, ὅστις, εἰ ἐγνώριζε καὶ τὸ νεωστὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον, ἤθελε βεβαίως τιμήσῃ καὶ τοῦτο μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιδοκιμασίας.

Τὰ *Νεοελληνικά ἀνάμικτα* τοῦ Κ. Βρετοῦ συγκροτοῦνται ἐκ διαφόρων τεμαχίων, ὧν ἕκαστον, δὲν λέγομεν πραγματεύεται, ἀλλ' ὁμιλεῖ ἐν γλώσσῃ μάλιστα ξένῃ μετὰ τῆς αὐτῆς ἀφελείας καὶ χάριτος καὶ γοργότητος, ἐνὶ λόγῳ μετὰ τῶν αὐτῶν προσόντων ἅτινα διαστέλλουσι τὸν εὐφραδῶς λέγοντα. Πολλὰ δὲ τῶν τεμαχίων τούτων, οἷον τὸ περὶ τῆς ἐν Μάνῃ ἐπαναστάσεως, τῆς 127' ἐκχτονταετιρίδος, τὸ περὶ τοῦ Χάρωνος καὶ τὸ περὶ τῶν κατὰ τὰς κηδεῖας ἐθίμων τῶν νέων Ἑλλήνων, τὸ περὶ τῆς ἐν Κύρῳ Ἑλληνικῆς ἀποικίας, περιέχουσι καὶ εἰδήσεις ἱστορικὰς, ἐξ ἐκείνων μάλιστα αἱ, ἐὰν ἀμελῶμεν νὰ θησαυρίζωμεν ὡς ἄλλα μνημεῖα τῆς ἡμετέρας ἐθνικότητος, ἀναρπάζει καὶ εἰς πέτρῳ μεταβάλλει ὁ χρόνος.

ΠΑΡΟΡΑΜΜΑΤΑ

Τοῦ φυλλάδ. 160.

—•••••—

Σελ. 361	τήλ. 6'	τίχ. 8—9	ἅμα κατέχουσιν αὐτὸ
» 362	» α.	» 1	ἐναντίοι πρὸς ἀλλήλους
» »	» »	» 46	αὐτοῦ,
» 365	» 6'	» 16	ὁδὸν κατὰ
» »	» »	» 19	τέλος,
» 367	» α.	» 38	συναπάγει
» 368	» 6'	» 11	ταύτην. Εἴτε
» »	» »	» 20	συνιστῶντι

—•••••—

(*) Ὁ δεύτερος οὗτος τόμος, εἰ καὶ φέρει τὰ ὀνόματα ἀμφοτέρων τῶν ἀναλαβόντων τὴν μετάφρασιν, μετρημένην ἡμῶς ὑπὸ μόνου τοῦ Κ. Βράϊλα· διὰ τοῦ αἵματος θάνατος· ἀρχήσας, πρὸς ζημίαν τῆς Ἑλλάδος, τὸν δεύτερον τῶν μεταφραστῶν, ἄνδρα ἐπιστήμονα καὶ πολὺν χρηστὸν.